

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4426/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Мирослав Биљанић из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Александар Куљак из ..., ради утврђења обима заоставштине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4843/2017 од 15.06.2018. године, у седници одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4843/2017 од 15.06.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4843/2017 од 15.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 3558/2016 од 10.07.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље као правног следбеника сада пок.ГГ из ... и утврђено да заоставштину пок.ГГ преминулог ...2014. године чини једна идеална половина $\frac{1}{2}$ на двособном стану број .. у Улици ... број .., ближе описаног у овом ставу изреке, а по основу стицања у браку са правним претходником тужених, својом супругом, сада пок.ДД, што су тужени дужни да признају и омогуће тужили да у имовину код надлежне СКН у Прокупљу упише као својину сада пок.ГГ. Ставом другим изреке, наложено је туженима да тужили на име трошкова парничног поступка накнаде износ од 43.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4843/2017 од 15.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, пресуда је у делу

одлуке о трошковима поступка која је садржана у ставу другом изреке укинута и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиље ради утврђења обима заоставштине покојног ГГ, тако што је утврђено да је тужбени захтев тужиље основан.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлука нижестепених судова о основаности тужбеног захтева у складу је са постојећом судском праксом о примени одговарајућих одредаба материјалног права на утврђено чињенично стање да је спорни стан откупљен у току трајања брака између тужиљиног покојног оца и сада покојне мајке тужених, те да зато представља њихову заједничку имовину, без обзира што је мајци тужених на коришћење додељен пре закључења брака.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско - правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења обима заоставштине поднета је 19.10.2015. године. Вредност предмета спора означена у тужби износом од 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**